

Πολιτιστικός

Οδηγός

Κατηγορία: Θέατρο

Τρίτη, 26 Νοεμβρίου, 2002

Η Ρακωδία των Σκουπιδιών

Ένα οικολογικό παραμύθι για μικρά και μεγάλα παιδιά στην Αθήνα

Δεν είναι ραψωδία! Δεν είναι τραγωδία! (Δεν είναι το φιδάκι ο Διαμαντής επίσης...) Είναι Ρακωδία! Στην Παιδική Σκηνή του θεάτρου Αργώ, όσα θεωρήθηκαν άχρηστα από τους κατόχους τους (μια βίδα, μια ιδέα , ένα παιχνίδι και μια μελωδία) βρίσκουν τη δύναμη να ξαναζωντανέψουν σε πείσμα των καταναλωτικών καιρών και της γριάς Λήθης που αριμανίως τα καταδιώκει. Πού και πού όμως χρειάζονται ενθάρρυνση : σ' αυτό το σημείο 'μπαίνετε' εσείς!

Μια βίδα-ντίβα με τόσο τσακισμένη αυτοεκτίμηση που 'αγχώνεται όταν χώνεται', ένα κουρδιστό παιχνίδι που νομίζει πως ξεκουρδίστηκε ανεπανόρθωτα , μια ιδέα που ιδέα δεν έχει τι σόι ιδέα είναι και μια σνομπ ανάποδη μελωδία που 'δεν παίζεται με τίποτα'! Όλα τους πεταμένα σκουπίδια .Ράκη με άλλα λόγια , ψυχικά και κυριολεκτικά.

Συναντιούνται σε ένα σκουπιδότοπο όπου η κακιά γριά Λήθη караδοκεί για να τα φυλακίσει στα παλάτια της καταδικάζοντάς έτσι να ξεχαστούν για πάντα. Ευτυχώς , όμως , τα ίδια έχουν διαφορετική γνώμη. Μέσα από αστείες καταστάσεις γεμάτες χορό και τραγούδι αντιστέκονται σθεναρά στην απειλή που εμφανίζεται συχνά-πυκνά πάνω από τα κεφάλια τους και ξανακερδίζουν τη χαμένη τους αξία .

Ο Κώστας Λαμπρούλης οπλισμένος με μια ιδιαίτερη σε πολλές στιγμές αντίληψη για το λόγο , έγραψε μια χαριτωμένη ιστορία . Μια ιστορία που θα μπορούσε να είναι ραψωδία αλλά δεν είναι , γιατί δεν ανταποκρίνεται στα κατάλληλα πρότυπα , όπως συνομολογείται από τους διασκεδαστικούς του χαρακτήρες.

Θα μπορούσε πάλι να είναι τραγωδία , αλλά τότε δεν θα μας έκανε να χαμογελάμε και τα αξιολάτρευτα σκουπίδια που σκαρφίστηκε θα ήταν απλώς θλιβερά.

Έτσι εγένετο ...Ρακωδία ! Μια ιστορία , που παρά το ενήλικο --και ίσως εύκολα αντιληπτό από τα παιδιά- χιούμορ της , επιδιώκει να ευαισθητοποιήσει τους μεγαλύτερους και να φέρει τους μικρότερους θεατές της πιο κοντά στην ιδέα της ανακύκλωσης , χωρίς ωστόσο να την επιβάλλει. Καλύτερα έτσι...

Η ταυτότητα της παράστασης

Κείμενο-Σκηνοθεσία: Κώστας Λαμπρούλης

Μουσική: Χρήστος Κτιστάκης

Χορογραφία: Ρούλα Καραφέρη

Σκηνικά-Κοστούμια: Ελίνα Δράκου

Φωτισμοί: Ηλίας Κωνσταντακόπουλος

Παίζουν: Μανώλης Ιωνάς , Δήμητρα Λαρετζάκη , Μαρία Μαλταμπέ , Μαρία Σαλτίρη

Το σχόλιο

Συνήθως , μπρος από το ενδεχόμενο να παρακολουθήσει κανείς μια παιδική παράσταση δύο φόβοι γεννιούνται. Ο ένας ακολουθεί το κακό παρελθόν ορισμένων παραστάσεων του είδους. Ο άλλος είναι μήπως τελικά ο κάθε ενήλικος θεατής παραείναι ενήλικος για να τις 'δει' όπως πρέπει. Στην περίπτωση της *Ρακωδίας* ευτυχώς, δεν συμβαίνει τίποτα από τα δύο.

Η παράσταση υπηρετεί τίμια το κείμενο αποδίδοντας στο σύνολό της , τόσο τα οικολογικά του μηνύματα . όσο και το ευχάριστο του χαρακτήρα του.

Ειδικότερα , η μουσική , που , σε ό,τι αφορά στο ύφος της ακολουθεί έξυπνα ήχους γνώριμους και αγαπητούς στα παιδιά , λειτουργεί συνδεδετικά για τις πρόζες , δημιουργώντας.

Τα κοστούμια , απλά και σαφή , δημιουργούν μια εικόνα υποστηρικτική για τις ερμηνείες που σε γενικές γραμμές δίνουν στην παράσταση τον επιθυμητό ρυθμό. Πρέπει να σημειωθεί ωστόσο , πως η Βίδα-ντίβα της Δήμητρας Λαρετζάκη και η Μελωδία της Μαρίας Σαλτίρη ξεχωρίζουν για την αμεσότητά τους , με τις δύο ηθοποιούς να διασκεδάζουν ασφαλείς , την κάθε στιγμή τους επί σκηνής.

Αυτό το κείμενο εκτυπώθηκε από τον Πολιτιστικό Οδηγό [cultureguide.gr](http://www.cultureguide.gr) στη διεύθυνση http://www.cultureguide.gr/events/index_gr.jsp?event_id=33514&catA=1.....26/11/2002

1995-2002 Υπουργείο πολιτισμού